Marjut Moisala

Todellisuudesta Unimaan Kielellä

- Adamonin toinen kirja

TODELLISUUDESTA UNIMAAN KIELELLÄ

MARJUT MOISALA

TODELLISUUDESTA UNIMAAN KIELELLÄ

© 2012 Marjut Moisala
Kaikki oikeudet pidätetään

Kustantaja:
Books on Demand GmbH
Helsinki
Suomi

Valmistaja:
Books on Demand GmbH
Norderstedt
Saksa

ISBN 978-952-498-721-9

OSA 1

TODELLISUUS JA MAAILMA eli HENKI JA EGO

Voiko mikään kieli, mitkään sanat kuvata todella Todellisuutta eli Jumalaa. Sinun pyhää henkeäsi? Ei varmasti. Kaikki sanat luotiin erottamaan todellisuudessasi kelluvat kohteet toinen toisistaan. Sanat erottavat, mutta henki yhdistää. Sanat ovat kuolleita kappaleita todellisuuden valtameren pinnalla. Vaahtoa meren pinnalla. Sanat voivat joskus hyvinä hetkinään osoittaa kohden totuutta, mutta koskaan ne eivät voi olla totuus. Voitko sinä olla totuus?

Voit ja olet sitä. Etkä voi olla mitään muuta kuin tosi itsesi, vaikket tiedä sitä vielä. Mutta me tiedämme ja siksi kerromme nyt rajoittavien sanojen avulla Todellisuudesta unimaan kielellä. Koko seuraavan kirjan osan ajan. Nauti matkasta, olethan jo perillä!

SINÄ OLET SE

Uskotaan, että on olemassa monia olentoja kaikkeudessa, kaikilla tasoilla. Olentoja, joiden ainut tarkoitus on ilmentää erillisyyttä, eriytynyttä mieltä, joka nuo kaikki olennot yhdessä ovat.

On olemassa myös olentoja, joiden ainut tarkoitus on ilmentää Jumalaa, Suurta Henkeä, ilman erillisyyden kokemusta, tietäen koko ajan, jatkuvasti, tauotta, että on osa Jumalaa ilman erillisyyden harhaa.

Kumpaan olentoluokkaan Sinä uskot kuuluvasi? Oletko erillisyyden ylipapin, egoistisen mielen luomus, vai Suuren Hengen ilmennystä?

Niin... Hetkinen... *Voiko* Henki edes ilmetä, kun kaikki mikä ilmenee ei OLE ja kaikki, joka ON, ei ilmene?

Ei, henki ei voi ilmetä. Henki on henki. Mutta Henki voi kyllä lähettää Itsestään projektion, kuvan, unimaailmaan kokeakseen jotakin. Ja lopulta Henki voi lähettää itsestään korkeavärähteisen kuvan herättääkseen itsensä ja muut oman laajemman Itsensä osat unesta. Tällaisia korkeavärähteisiä hengen kuvia te kutsutte Mestareiksi ja Avataareiksi. Heissä henki ei nuku, vaan valvoo.

Juuri nyt olet Onnellinen ja olet Mestari ja Olet Henki. Näin olette oppineet kirjan aiemmassa Adamonin kirjassa ja näin

se aina on. Miksi se ei sitten tunnu siltä? Mikä estää Sinua *tuntemasta itseäsi Henkenä?*

Syynä on harha vapaasta valinnasta, vapaasta tahdosta. Se on egon uskomusjärjestelmän ylläpitäjä uskomusten maailmassa ja ylläpitäjänä se on ykkösluokkaa. Sillä niinhän se aina on, että egomielesi haluaa luokitella, järjestää ja uskotella tasojen olevan olemassaolon perusta ja jos tasot ovat perusta, on parasta kuulua ykköstasolle, jos mielii selviytyä elämän pelissä voittajana.

Vapaa tahto tai tahtomattomuus on asia, jota olemme jo aiemminkin käsitelleet, mutta mennäänpä asiaan hieman pintaa syvemmälle.

VAPAAN TAHDON LAKI

Kuka keksi vapaan tahdon? Se, joka tahtoi tahtoa vapaasti, ilman, että häiritsevä ajatus kaikkiallisen Jumalan ja hengen rakkaudesta sotkisi tätä mahtavaa mahdollisuutta ITSE päättää asioistaan.

Jumalan poika tai tytär halusi kokea elämää vapaasti, ilman Äiti-Isä-Jumalan valvovaa silmää. Niinhän nuoriso kautta aikain on halunnut tehdä. Siitä syntyi siis vapaan tahdon mahdollisuus. Siitä, pienestä ajatuksesta, että “Jospa vain... ...oli-

sikin mahdollista valita Jumalan kaikkiallisen tahdon vastaisesti...? “

Siitä se syntyi, niin kuin kaikki luotu on syntynyt, siis ajatuksesta.

Jos siis kuitenkaan tätä paljon puhuttua “syntiin lankeemusta” ei olisi *haluttu kokea* kokemuksen tasolla, Jumalan lapsen maailmassa, niin miksi mahdollisuus sille olisi annettu?

Siksi, ettei Jumala heitä noppaa. Näin olette kuulleet sanottavan. Jumala ei heitä noppaa, vaan hän tahtoo, että jokainen valinta, eikä vain sattumanvarainen valinta johtaisi Jumalan luo ja olemaan Jumala. Siten tässä maailma-nimisessä pelissä luotiin mahdollisuus niin sanotulle väärälle valinnalle, kokemukselliselle valinnalle, jotta Se joka valitsee, *ymmärtäisi lopulta valinneensa Itsensä vapaaehtoisesti*, eikä pakon tuomana välttämättömänä valintana.

Harhan kautta valaistuminen? Monet teistä ovat kuulleet tästä: Luotiin ilmiömaailma, jotta ihmissielu saisi kasvaa vapaan valinnan kautta ja valita lopulta Jumalan, kärsittyään ensin kasapäin harmeja väärien valintojensa suhteen. Onko tässä mitään järkeä?

New age - uskonnot opettavat paljon tätä samaa, aina uudestaan ja uudestaan, niin paljon, että Sinäkin varmasti Ystävämme, olet alkanut uskoa tähän uskomukseen ainakin alitajuisesti.

Siis siihen, että maailma on koulu, jonka kokemusten kautta tietoisuus kipuaa askel askeleelta raskaasti raahustaen tietoisuuden Jaakobin portaat ylös kohden Jumal-tietoisuutta... ? Spiraalinen tietoisuuden nouseminen, erilaisten inkarnaatioiden kautta täyteen Jumal-ihmisen sielutietoisuuteen, niinkö?

Voisitko hetkeksi luopua näistä vanhoista uskomuksistasi. Vai pelkäätkö, että matto vedetään jalkojesi alta? No, pelkosi on aiheellinen, niin juuri tahdomme tehdä, mutta kaikki tämä korkeimmaksi parhaaksesi!

Tässä on henkesi tulkinta maailmasta ja hengestä:

Alussa oli Oleminen-Ilo-Autuus, jossa ei tapahtunut minkäänlaista muutosta. Ei minkäänlaista liikettä. Ei yhtään minkäänlaista mitään.

Miksi ei? Siksi, ettei millekään kokemukselle ollut mitään tarvetta. Ei mitään tarvetta.

Oli oleminen-Ilo-autuus, Sat-Sit-Ananda, kuten Vedatietäjät kertovat. Ja Sinä rakas ihminen olit Se. Ja mikä parasta olet sitä vieläkin.

Mitä sitten tapahtui? Miksi et nyt kenties koe olevasi VAIN loppumatonta olemista, iloa ja autuuden tilaa? Tapahtui jotakin *käänteentekevää*... Todellakin: *Käänteen* tekevää. Tapahtui niin, että sinä *käännyit* pois itsestäsi. Oli ikään kuin henkiset silmäsi olisivat tehneet täyden käännöksen. Itsesi sijasta aloitkin nähdä jotakin “muuta” ja aloit uskoa, että tuo “muu”

olisi jotakin sinusta erillistä. Jotakin erilaista kuin Sinä Itse, ja sinun autuutesi.

Tämä on perustavaa laatua oleva virhe. Tapahtuuko virheitä Jumalan valtakunnassa? Jos virhettä ei saanut tapahtua, miksi se koettiin? Jos Jumala on kaikkivaltias, miksi HÄN antoi virheelle sijan?

Siksi, että Hän ON rakkaus.

Ajattele itseäsi äitinä tai isänä, kummina tai mummina. Haluat lapsesi tai lapsenlapsesi olevan hyvin onnellinen, vapaa kärsimyksestä. Hän tahtoo kuitenkin leikkiä ulkona, vapaana. Sinä katselet hänen leikkiään talosi ikkunasta, ruokaa valmistaen, kutsuen välillä häntä, lastasi , syömään tai lepäämään sisälle. Et halua lukita lasta sisälle taloon, sillä hän olisi onneton. Hän ei saisi vapauttaan, ei saisi tutkia ympäristöä vapaasti.

Lapsi tahtoo kokeilla uusia asioita ulkona, pihamaalla. Hän heittää pallon ilmaan, se vierii tielle. Lapsi juoksee sen perässä ja tulee auton töytäisemäksi. Olisiko vanhemman tai isovanhemman pitänyt pitää lapsi sisällä sillä varjolla, että hän SAATTAA tulla ulkona auton töytäisemäksi? Se olisi ollut muuta kuin rakkautta. Se olisi ollut lapsen pitämistä vankina, sisällä talossa. Sellaista rakastava vanhempi ei voisi tehdä sil-

Marjut Moisala on henkinen valmentaja, terapeutti ja kirjailija. Hänellä on Oulussa hyvinvointialan yritys, jossa hän tarjoaa erilaisia hoitoja, välittää viestejä henkioppailta ja järjestää alan kursseja.
Yhtenä tehtävänään Marjut Moisala näkee erilaisten henkisten näkemysten yhdistämisen toisiinsa niin, että huomaisimme, ettei eroja ole muualla kuin egomielen luomassa erillisyyden harhassa.

Adamonin aika - Kaikkien unien loppu oli ravisuttava lukukokemus monelle. Tässä toisessa kirjassaan henkiopas Adamon jatkaa taatulla ei-dualistisella tavallaan maailmailmiön, egomielen ja Todellisuuden käsittelyä. Adamon tahtoo viedä sinut kotiin - Henkeen eli Tosi-Itseesi. Ihmisen mieli on levoton ja haluaa käyttää aina tätä Pyhää Nykyhetkeä astinlautana johonkin muuhun, johonkin enempään, vaikka kaikki mitä voit koskaan tavoittaa tai tarvita on juuri tässä ja juuri Nyt.

Vapaan tahdon harha saa myös uudet kehykset tässä kirjassa, samoin sellaiset käsitteet kuten rinnakkaistodellisuudet, valoravinnolla eläminen, valaistuminen tai ylösnousemus. Kuten Adamon sanoo: "Juuri nyt Sinä olet ylösnoussut henki. Ethän ole koskaan edes syntynyt tai kuollut eli et ole tullut alas. Olet aina ollut "ylhäällä" eikä mitään sellaista kuin "ylhäällä" erotettuna "alhaalla" olemisesta ole edes olemassa.

Ymmärtäessämme elämämme olevan kuin unennäköä, suurta harhaa, reagoi egomme monesti aluksi vetämällä maton jalkojemme alta "Mitä väliä millään sitten enää on..." -ajatusmallilla. Joudumme tuolloin ikäänkuin tyhjyyden tilaan. Myös tähän kysymykseen Adamon vastaa ja rohkaisee meitä rohkeasti kulkemaan tuon henkisen tyhjyyden, Sielun yövaiheen lävitse:

"Opi sietämään sitä ettet tiedä. Sillä vain ei-tiedon tilasta voi syntyä viisaus ja oivallus, joka herättää prinsessa Ruususen iki-unestaan..." Adamonin peruskysymys Sinulle lukija kuuluukin seuraavasti:

"Egomieli elää arvottamisesta. Sydän elää hyväksymisestä. Mistä sinä tahdot elää?"

www.solarel.nettisivu.org

9 789524 987219

BOD™ Books on Demand

www.bod.fi